

saadan mindre Kreditforening ikke være tjent med at koncentrere hele sin Virksomhed og sin Risiko paa en saadan enkelt Plads. Alt konkurrerer derfor hen til at gøre det ønskeligt, at et Lovforslag som dette gennemføres. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer. Jeg skal kun bemærke, hvad jeg for øvrigt gjorde allerede ved Forelæggelsen, at med Hensyn til Havnen mener jeg, at Esbjerg maa stilles lige med Frederikshavn og Helsingør, der have Statshavne ligesom Esbjerg. Med Hensyn til Næringsloven har jeg foreslaaet, at Afstandsbestemmelserne — det saakaldte Løbælte — ikke skulle gælde. Der staar her i § 3: De i Næringsloven af 29de December 1857 § 28 og § 54 fastsatte Afstandsbestemmelser gælde ikke med Hensyn til Esbjerg. Jeg tror, at jeg her har begaaet en Fejl; der skulde vist tilføjes, om jeg ikke tager fejl: §§ 55 og 57. I øvrigt skulle Reglerne for Bestatningen fastsættes ved en Vedtægt, vedtagen af Byraadet og stadfæstet af Indenrigsministeriet. Overgangen til den ny kommunale Forvaltning skal ordnes af administrativt Vej af Indenrigsministeren. Borgmesterembedet skal lønnes som et Embede af 3dje Klasse og Kontorholdsvederlaget fastsættes indtil det første Finansaaars Udlob af Indenrigsministeren. Endelig vil der ved Sognekommunen Esbjergs Overgang til Købstad være en Del at ordne over for Amtet, og det foreslaas, at saavel Amtet som Kommunen bliver fritaget for de deraf flydende direkte Udgifter, som blive at udrede af Statskassen, samt at man ad administrativt Vej fastsætter Stadgrænsen og Forholdet mellem Esbjerg By og det tillagte Landdistrikt. Jeg tror dermed at have sagt, hvad der er at bemærke angaaende Lovforslaget, og skal i øvrigt afvente de Bemærkninger, der yderligere maatte fremkomme.

Indenrigsministeren (Hørring): Det Lovforslag, som tidligere har foreligget det høje Ting angaaende Esbjerg Kommune, havde til Formaal at søge at stifte Esbjerg, der er Sognekommune en bedre Ordning med Hensyn til dens kommunale Styrelse, at stifte den bedre Statteforhold og i det hele ordne de kommunale Forhold saaledes, at de bedre fherebde til den Stilling, som Kommunen efterhaanden er naaet til at indtage paa Grund af sit voksende Indbyggertal. Man søgte den Gang at naa dette Formaal ved at gøre Esbjerg til en Handelsplads. Den ærede Forslagsstiller er nu gaaet en anden Vej, han vil gøre Esbjerg til Købstad. Spørgsmaalet bliver da først og fremmest dette: Er der noget i

Vejen for ad Lovgivningens Vej at gøre en Sognekommune til Købstad, naar ellers Forholdene tale derfor? I saa Henseende maa jeg for mit Vedkommende mene, at der er intet som helst til Hinder derfor, der kan ikke være Tvivl om, at man gennem den almindelige Lovgivning kan bestemme, at en Kommune, der hidtil har hørt til Sognekommunerne, i Fremtiden skal være at betragte som Købstad. Noget andet er det, at naar man staber en ny Købstad, er det en Selvfølge, at den ikke godt kan gaa ind i samme Stilling, som de gamle Købstæder have, og navnlig med Hensyn til Næringsvæsenet, men i al Almindelighed er der intet til Hinder derfor. Et andet Spørgsmaal bliver da, om man ad denne Vej naar til det Maal, som man stillede sig, da det tidligere Lovforslag var fremme. Ogsaa i saa Henseende maa jeg erkende, at Maalet kan naas fuldt ud. Der er et Punkt, som i saa Henseende gør nogen Vansteligheid, men det er en Vansteligheid, som man med Lethed overvinder, og som allerede er overbunden i det af den ærede Forslagsstiller fremsatte Forslag, og det er netop med Hensyn til Statteforholdene. Der er Forholdet dette, at Esbjerg Kommune ikke kan modtage en Ordning ifølge Loven af 11te Februar 1863 om Ordningen af Stattevæsenet i Købstæderne. Der indeholdes i denne Lov en saadan Ordning af Stattepaalæget paa faste Ejendomme, som aldeles ikke vilde passe for Esbjerg. Man er der overhovedet stillet saaledes, hvad jeg ogsaa har haft Lejlighed til at fremhæve tidligere her i det høje Ting, at man nødvendigtvis er henvist til, naar man vil gavne Esbjerg, at nøjes med en midlertidig Ordning, afvigende fra, hvad man ellers kender med Hensyn til den kommunale Bestatning af faste Ejendomme i Kommunerne. I saa Henseende har den ærede Forslagsstiller i Forslagets § 3 taget fornødent Forbehold. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at det foreliggende Lovforslag indeholder en Løsning af Spørgsmaalet om Esbjergs fremtidige kommunale Forhold, et Spørgsmaal, som vi jo i øvrigt fra alle Sider ere enige om at ønske en inaarlig og god Løsning. Jeg tror derfor, at Lovforslaget vil være et godt Grundlag til videre Forhandling. Om det vil lykkes at gennemføre det, bliver saa igen et andet Spørgsmaal, hvorom jeg ikke tør have nogen Mening, men jeg kan anbefale det som Grundlag for Forhandling i saa Henseende. Jeg skal ikke komme ind paa de specielle Bestemmelser, der findes i Lovforslaget; der er et og andet at rette, men dertil vil en yderligere Behandling her i dette høje Ting give fornøden Lejlighed.